

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2014 - 9799

Doknr.
221551

Dato
07-04-2015

Folketingets Kommunaludvalg har d. 26. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 145) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mike Legarth (KF).

Spørgsmål nr. 5:

”Vil ministeren give en uddybende kommentar til de problemstillinger, der fremgår af høringsvaret fra Det Kriminalpræventive Råd vedrørende den afgrænsede målgruppe for udvidet adressebeskyttelse, herunder om beskyttelsen ikke også bør omfatte personer, der oplever de samme problematikker, som gør sig gældende i æres- eller samlivsrelaterede konflikter, men som falder udenfor den afgrænsede målgruppe?”

Svar:

Lovforslaget går ud på, at borgere, som udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, efter en konkret vurdering kan opnå særlig adressebeskyttelse.

Lovforslaget er en udmøntning af et af de 33 konkrete initiativer i regeringens strategi mod æresrelaterede konflikter.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at æresrelaterede og samlivsrelaterede konflikter er komplekse og nuancerede og kan dække over vold, seksuelle overgreb, stalking, tvangsægteskab, social kontrol, undertrykkelse osv. Det er konflikter, som kan udvikle sig meget alvorligt for offeret, og der kan være tale om, at offeret ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen forværres.

Det er således formålet med lovforslaget at gøre noget særligt over for en gruppe af borgere, som har et særligt beskyttelsesbehov.

Om målgruppens afgrænsning bemærkes i øvrigt, at det ikke efter lovforslaget er et krav, at der er etableret et samliv med en tidligere fælles bopælsadresse, eller at samlivet er bestående eller afbrudt umiddelbart forinden, der anmodes om beskyttelse, men det må formodes, at det som oftest vil være tilfældet.

Det bemærkes endvidere, at den foreslåede adressebeskyttelse rækker ud over de eksisterende muligheder for beskyttelse. Der er således tale om et nyt supplerende værktøj, der ikke træder i stedet for den almindelige personbeskyttelse, som efter en konkret vurdering kan iværksættes som led i personbeskyttelse af borgere.

Jeg kan i øvrigt henvise til afsnit 2.2.1 i det kommenterede høringsnotet over lovforslaget, som blev oversendt til Folketingets Kommunaludvalg ved brev af 24. februar 2015.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard